

mark inddrager erfaringer fra de medlemsstater, der har arbejdet med Schengen-konventionen i praksis. Som eksempel kan nævnes, at man i Holland – efter råd fra eksperter i international ret – har givet parlamentet indflydelse på de beslutninger, der træffes i Eksekutivkomitéen. Under Schengen-ratifikationsprocessen blev det vedtaget, at den ansvarlige minister, senest 14 dage før hvert Eksekutivkomité møde, skal fremsende udkastet til de planlagte vedtagelser til det hollandske parlament.

På baggrund af ovenstående finder Dansk Flygtningehjælp det væsentligt, at Indenrigsministeriet også tager stilling til de hørte organisationers generelle bemærkninger.

Ad 2. De facto-status – udlændingelovens § 7, stk. 2, 2. pkt. i forslaget § 1, nr. 7

Med bemærkningerne i forhold til dette spørgsmål ønsker vi at gøre opmærksom på konsekvenserne af en indførelse af den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2, 2 og pege på Schengen-konventionens muligheder for at undgå, at visse asylansøgere bliver unødigt hårdt ramt af den nye bestemmelse. Denne mulighed ligger i en lempelig fortolkning af konventionens artikel 29, stk. 4 (»særlige grunde«) og artikel 36 (»humanitære hensyn«) som foreslås gennemført ved lovforslagets § 48 c, der vedrører spørgsmålet om, hvornår Udlændingestyrelsen kan beslutte, at en asylansøgning uagtet reglerne i § 48 a-b skal behandles i Danmark. Dette forslag har Dansk Flygtningehjælp kommenteret i organisationens høringsvar af 7. maj 1997 side 6, hvortil der henvises.

Flygtningehjælpen er opmærksom på, at Folketinget i 1991 i forbindelse med EF-asylkonventionen har vedtaget en tilsvarende ændring af udlændingelovens § 7, stk. 2. Dansk Flygtningehjælp udtrykte også på det tidspunkt bekymring over bestemmelsens indførelse, ligesom vi havde konkrete forslag til fortolkningen af § 48 c. Flygtningehjælpenes forslag vedrørte – som til nærværende lovforslag – eksempler på positive kriterier, der kan anvendes ved overtagelse af en asylansøgning.

Af Indenrigsministeriets høringsnotat fremgår det endvidere, at Danmark aktivt arbejder for en harmonisering af EU-landenes asylretlige regler om subsidiær beskyttelse. Som fremført i Flygtningehjælpenes hørings svar, finder Dansk Flygtningehjælp det som udgangspunkt af central betydning, at der på europæisk plan

i forhold til asyl- og flygtningespørgsmål tilstræbes en harmonisering på basis af højst mulige fællesnævner. Det hidtidige arbejde har dog været præget af manglende mulighed for at opnå enighed landene imellem, hvorfor der ikke – inden for den nærmeste fremtid – synes at være udsigt til en harmonisering af de materielle regler, og dermed heller ikke til en løsning på den forskellige behandling asylansøgerne vil opnå afhængig af, hvilket land der findes ansvarligt for behandlingen af deres asylansøgning.

Ad 3. Afvisning ved de ydre grænser – udlændingelovens § 28 i forslaget § 1, nr. 13

Det fremsatte lovforslag indeholder regler om, at afvisning af statsborgere i lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen eller De Europæiske Fællesskaber, fremover skal være *obligatorisk* for så vidt angår personer, der er indrejst via de ydre grænser.

Som kommentar til Dansk Flygtningehjælps bemærkninger fremhæver Indenrigsministeriet i høringsnotatet muligheden for at opnå særlig tilladelse til at indrejse i Danmark, såfremt det findes nødvendigt »af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser«, jf. den foreslåede § 28, stk. 6, 1. pkt. og bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 13 (s. 31). Disse bemærkninger refererer til Schengen-konventionens artikel 5, stk. 2, 1. led.

Det skal hertil bemærkes, at det af de bemærkninger, som Indenrigsministeriet henviser til, fremgår, at tilladelse kun helt *undtagelsesvist* bør komme på tale efter en konkret vurdering, f.eks. fordi den pågældendes tilstedeværelse er nødvendig, for at den pågældende kan varetage sine interesser under en eventuel retssag eller i forbindelse med særlige familiebegivenheder, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 13 (s. 31).

I bemærkningerne til lovforslaget har Dansk Flygtningehjælp fremført, at der i lovforslagets bemærkninger savnes en reference til Schengen-konventionens artikel 5, stk. 2, 2. led, hvor efter reglerne i bestemmelsens første del »ikke er til hinder for anvendelsen af de særlige bestemmelser i asyllovgivningen eller bestemmelserne i artikel 18«. Efter Flygtningehjælpenes opfattelse må »asyllovgivningen« antages at referere til national lovgivning.